

сичката почти конница са изби отъ копѣята непріятелескы, но побѣдата са паднѣх откъмъ императорскытъ войскы.

Распрѣсванъето на неговата *avant-garde*, никакъ не измѣни смѣлитѣ планове на Светослава, който държѣше още сичката страна между Дунава и балканскытъ горы. Цимисхій побѣдитель не са забави да го нападне въ туй му положеніе ; неговытъ войскы развалихъ Руссытъ въ Преслава и влѣзохъ вѣтрѣ въ Силистра, дѣто Русскыйтъ кнезь имаше единъ лагерь отъ 60,000 души. Тѣзи сраженія траяхъ нѣколко дена, и Русситѣ, като са гледахъ тѣпканы отъ Римската кавалерія, зехъ да са трѣпнѣтъ единъ другы ; « Тѣ сякаха, казва Леонъ, че този който е убитъ въ бой, на онзи свѣтъ ще бѣде робъ на тогози, отъ когото е убитъ ; тѣ са пробощаха самичкы, когато вече изгубиха надѣждата да избѣгнѣтъ или да побѣдѣтъ. . . » Последне едно сраженіе найподирѣ рѣши учѣстѣта на този походъ : Русситѣ въ него досушь са побѣдихъ ; тѣ изгубихъ още 15,000 души ; непріятелитѣ имъ останахъ господари на бойното поле и по край брѣга на Дунава събраха до 20,000 щитове и много множество сабѣи. Тѣй Светославъ са принуди да отхвърли плановѣтъ си, които имаше върху Римската имперія. Той са срещнѣ лице-съ-лице съ Цимисхія, примири са съ него и склони на мирныя договоръ, който му са предложи да подпише, разумѣва са, че не толкозъ въ негова полза. — Тѣзи побѣда са видѣ на Грькоримлянытъ тѣй важна и тѣй мѣчна, щото поискахъ да я отдадѣтъ на чудо. Тѣхнытъ лѣтописцы казватъ, че св. великомъченикъ Теодоръ, възкаченъ на единъ бѣлъ конъ, евявалъ са помежду имъ и са билъ срѣщу непріятеля сътѣхъ наедно.

Ако вѣрваме Нестора Русскый лѣтописецъ, тогазъ Руссытъ были сѣкогы побѣдители ; но ный трѣ-